

Bergen den 8de April 1862.
Onsdag Aften. No. 10.

. Min Kjære . Vena :

Egentlig maade jeg ikke tænkt at tilskrive Dig inden jeg hørte at alt var vel overstaaet, men jeg synes det varer mig saa længe om, at jeg begynder at troe der maaskee er . Misregning med i Spillet, og derfor sees Du mig inifærd med en Begyndelse til et Brev, i Haab om at det snuelig kunde endnu naa' dig inden Du lægger Dig ned for . Først vil jeg da takke Dig nok inderlig for dit sidste Kjære Brev, hvilket glædede mig og ds alle meget, om det end inderholdt enddel smerte . Takker . Jeg tænkte slet ikke paa ei at food hin . oftere fra dig, min lille Pige ! Kvartimod glæder jeg mig til enden i endel Aar at samtale ofte med dig, i det mindste paa Papiret . Det er jo ganske rimeligt at Du, som alle unge . Piger, en en smule ængstelig den første Gang, skulde begynde dig ud paa den færlige Veist, men med Guds naadige Bistand kommer

Du maa velholde den til. Maalt, og
da vilte vi alle glæde os med dig.
Du maae vilde Dera! ja Du maae vilde
gjælsning, men jeg maae virkelig end.
nu kalde dig Sab, indtil jeg befæres
hvordan du stillet dig som den
unge. Moder. Vi næste og vante hver
Dag fra Telegram, og Manges over.
endelig derefter, at du vi saa je
oppe til Dillettet med i Kæmpe
mod, og haaber at maae det endelig kom.
men, det da vil være os kutter Fryd
og Gode. Sig en glad over at du
holder dig fra Panser til Edwards
sidste Concert var overstaaet, men
jeg blev ikke glad idag da jeg læste
af Aviserne at Indtægten tilfaldt
Orkesteret personligt. Jeg har daglig
gaaet og ønsket at Kongen maatte
overvære Concerten, og at dette igjen
ville være til Følge at den blev dyg
tig godt besøgt, og saa - ja saa kom
Steffensen idag. Men desto mindre
længes jeg hin meget efter at blive
hvordan den er gaaet af, og haaber
nu at Edward, Stillingdagerne vil
fride. Tid at meddele mig meget
derom. Jeg skrev ham jo li Søndag
at saa langt Drev, at jeg haaber nu
han bliver roet og lader snart hør
fra sig - Da I saa nyssig har hørt

fra os. Men Du vel begriber, at jeg ikke
har synderlig at berøtte Dig, men
jeg har dog een glædelig Ting at
berøtte Dig, og den er at jeg i. Man-
dags modtog et meget venligt Brev
fra Din Pjær. Faer, hvilket glæ-
dede os alle. Jeg ledes høilighen for-
vendret ved at her blev Haandbrev,
og oabrode det med en ev. Alro, men
Gud var. lovt! det var alt vel.
Jeg ser deraf at Du ei fikt. Føring
op saa tidlig som I havde begyndt,
men fortrædeligt har en sin hørt
den Gjæde at ord. f. s. m. d. m. Pjær
og skæbentlig. Sæd. Du maac være
saa god at hils. Mønde mange, yngre
fra os alle, der glæde os til at gjere
hender. Betjendelse, og Mærke til
at holde end mere af Mønde. Jeg skal
love Du har høffet af Ting da
Du paa Mønde, jo det vil da sigg,
saavidt som Omstændighederne
tillode det, thi jeg vil antage at
Du var saa fornøffig ei at s. m.
stræng Dig over i. Kroffterne. Da Din
Faer sigg at det vilde være h. m.
Pjær smert at h. m. fra mig, kunde
jeg umulighen hulle. h. m. Mønde
vil h. m. end til Dig, da der jo er
Sandsynlighed for at Du er i. Sengen,
og ei istand at læse det h. m. Modtagelse,

men der overlevere mig sin en Lyst at
underholde mig med. NisM. løbnet iaften,
og at takke Dig for dit Sjælelyg Svind-
lag for den gamle. Fatter heroppe. Jeg
hænder daglig paa dig. Du Njer. Børn.
og boder til Gud at Han vil styrke
Dig om og altid. Du behøver ikke
at være bange for at jeg skal glemme
Dig. thi iverig vil ikke altid minde
i den anrige. saa firk jeg dog saa men
gen Gudhed for dig. Det jeg stadig
vil minde Dig med Kjærlighed.
om vi end aldrig mere skulle ses,
jo hvad enten Du lever eller dør;
og jeg har den tro om dig, at ogsaa
Du vil minde mig med N. Løblis
og Kjærlighed, selv naar jeg, som
mindeligt er, ifølge. Naturlig Lov,
har forladt dig og Livets Strøpeds.
See min, min Njer. Nina! nu har
jeg jo fryd at det brødt alt. hvad
vil Du saa mere? Fante og barmen
nu lever med det gamle, og forsvare
sig med mig i Kjærlig. Stilsener
og bedste Omtale. Vi har det surt
og Melott her, brode. I har det bedre.
Dig har mange Helvener til dig fra
Familie og Venner. Fran Smit og Gena
spørge flittigen efter Dig, og Anne Døhl
har bedt om at jaa. vide naar det er over-
staat med dig, saa du ser der er dem der
erindrer dig paa den. Undstjædt Mørfen! den
er gressværdig! Gud være med dig! min Njer
bille side. Hæne! Din hengivne Onkel
Alvan Grieg.